

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2384/2020
14.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Весна Лукић, адвокат из ..., против туженог „ДДОР Нови Сад“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Синиша Новаковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2456/19 од 12.05.2020. године, на седници одржаној 14.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2456/19 од 12.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1813/18 од 04.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу, на име дуга исплати износ од 1.507.254,00 динара, са законском затезном каматом почев од 20.06.2018. године до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 80.668,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2456/19 од 12.05.2020. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена, као неоснована и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате, поднета је 27.09.2018. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 1.507.254,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 118,4006 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 12.730,12 евра.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући у виду да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије, односно побијана вредност спора је испод динарске противвредности 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић